

ker. Så synes jeg, det er vigtigt, at vi i satspuljeregi i enighed fandt ud af, at vi skulle afsætte 20 mio. kr. til en styrket tværfaglig indsats. Nu skal vi så have resultaterne af det arbejde, før vi går videre, så jeg synes, det er fint, at vi der er fuldstændig enige om, at vi er på rette spor.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Hr. Hans Andersen oplyser, at psykisk syge forældre, når de bliver indlagt, bliver spurgt af hospitalspersonalet, om der er børn hjemme. Det kan godt være, men man spørger ikke, hvem der passer børnene, og hvor børnene er. Men det var et andet beslutningsforslag, som regeringen heller ikke kunne være med til.

Men det, jeg gerne vil høre, er, hvad det lige præcis er, som hr. Hans Andersen og partiet Venstre ikke kan gå ind for her? Er det, at der er samtaler med kapaciteter, kan man kalde det? Er det, at professionelle går ind og tager samtaler med børnene, fortæller børnene, hvad forældrene fejler, hvilken behandling de skal have, så det ikke bliver et tabueme? Eller er det, at man går ind og drager omsorg? Er det det, partiet Venstre er uenig i? At man skal have eksperter? Enhver kan da se, hvordan det hjælper et barn at få omsorg og få at vide, hvad forældrene fejler.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Netop for lige at følge op på det, som ordføreren for Socialdemokratiet nævner med at have eksperter: Vi skal da ikke have eksperter i alle tilfælde.

Jeg nævnte eksemplet med børnehaven, hvor pædagogerne skal være opmærksomme. Jeg nævnte eksemplet med, at man på behandlingsstederne skal spørge, om der er børn i familien, og hvordan og hvorledes der bliver taget hånd om disse børn. Det samme gør man jo på psykiatriske afdelinger. Jeg sætter bare spørgsmålstegn ved, om det i alle tilfælde er det bedste altid at starte med at tilbyde terapeutisk behandling.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Jeg tror, at hr. Hans Andersen misforstod mig, for hr. Hans Andersen taler om eksperterne fra de undersøgelser, vi venter på resultat fra. Det behøver man jo ikke. Hvis man går ud i den virkelige verden og ser, hvordan de børn har det, der er ude for, at en forælder lider af en langvarig psykisk sygdom og derfor er indlagt gang på

gang på hospitalerne, eller der har forældre, der er i misbrugsbehandling, så må det da for et ganske almindeligt menneske være naturligt, at man drager omsorg for de børn. Det gør man netop. Vi skal jo ikke bare tage et element ud.

I det forslag, som Det Radikale Venstre her har fremsat, er der jo forslag til flere måder, man kan gøre det på, der er flere tiltag. Det er jo det, der er så positivt, at man går ind og yder noget, at man ikke bliver ved med at være i venteposition.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg finder det tilfredsstillende, at vi afsatte 20 mio. kr. i enighed for bare få måneder siden, som netop skal bruges til det her område, for at netop børnene kan få hjælp, hvis de har forældre med psykiske problemer, eller hvis de har forældre med misbrugsproblemer. Så det finder jeg sådan set er fornuftigt. Nu skal vi have pengene ud at virke, og det er det, jeg gerne vil medvirke til.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre hr. Hans Andersen: Hvad er tidsperspektivet? Der blev sagt lige før, at nu skulle man vente og se, hvordan det, man havde sat i værk, virkede. Hvad er tidsperspektivet? Hvornår vil Venstre kigge på resultaterne? Er det om 10 år, eller er det til næste år? Og er det sådan, at Venstre kan indse fornuften i, at der er et flerstrengt tilbud, både et tilbud tilknyttet amterne, de enkelte psykiatriske afdelinger, og de lokale tilbud i kommunerne i form af almindeligt opsøgende arbejde og støttende arbejde i forhold til børnene?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg er meget enig i, at vi skal have et arbejde, der går på tværs af kommunegrænser, samarbejde med psykiatriske afdelinger og med behandlingssteder. Det, jeg sagde i min ordførertale, var jo, at vi faktisk i enighed i satspuljekredsen – jeg er opmærksom på, at Enhedslisten ikke er en del af satspuljekredsen – har besluttet, at Socialministeriet i dette folketingsår skal foretage en vurdering af, hvorvidt og i givet fald hvordan en forbedret faglig indsats over for børn af forældre med misbrug og psykisk lidelse kan understøt-